

[Kurt Brauer.]

i hænde rettidigt, var så venlig at se stort på tidsfristerne og svare mig alligevel allerede i dag. Tak for det.

Ministeren for offentlige arbejder (Guldberg): Ja, det var ikke så svært at se bort fra tidsfristen, når svaret kan blive så kort som ja.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om meddelelse af orlov til folketingsmand Poul Møller.

Formanden: Dersom ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at orlov meddeles fra og med i dag, den 12. marts. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmand Poul Møller.

Formanden: Dersom ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at stedfortræderen indkaldes. (Ophold). Det er vedtaget. Fru Gudrun Schmeltzer Jensen vil herefter blive indkaldt som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 12. marts.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om statens tjenestemænd.

(Lovforslaget (nr. 194) findes i tillæg A. sp. 3857, fremsættelsen i tidenden sp. 4212).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den næste sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om tjenestemandspension.

(Lovforslaget (nr. 195) findes i tillæg A. sp. 3997, fremsættelsen i tidenden sp. 4212).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Ivar Nørgaard: Vort nuværende tjenestemandssystem lider af en indre og ydre stivhed, som har fået det til at revne flere steder, og som enkelte steder direkte har sprængt det. Der er derfor almindelig enighed om, at der må gøres noget, for hvis man ikke ændrer ved systemet, vil det revne mere og måske fuldstændig sprænges. Den erkendelse ligger til grund for nedsættelsen af tjenestemandskommissionen, den ligger til grund for tjenestemandskommissionens første betænkninger, som indeholdt en beskrivelse af skavankerne og forslag til deres udbedring.

For et år siden forelå der forslag fra tjenestemandskommissionen, og der var almindelig enighed mellem alle politiske og faglige repræsentanter i denne kommission, mellem alle medlemmerne om, hvad man skulle gøre principielt, hvilke principielle ændringer man skulle lave for at smidiggøre systemet. Desværre blev disse reformtanker jo kun til tanker, fordi man ikke fik gennemført reformen sidste forår, selv om der var enighed om alle disse principper.

Jeg skal ikke her rippe op i den gamle debat om skyld og uskyld i denne sag, men det er jo helt åbenbart, at der var to sæt af årsager. Det ene sæt bestod i de betingelser, som regeringen stillede for at gå med til en lovgivning, og det andet var de problemer, der opstod i forbindelse med indplaceringen. Begge disse forhold gjorde, at organisationerne på deres kompetente forsamlinger sagde nej, og det medførte så, at kommissionen blev bedt om at arbejde videre.

Det, der nu ligger på folketingets bord, er i virkeligheden stort set en gentagelse af det, der allerede forelå for et år siden. Man har lavet et andet omslag på kommissionsbetænkningerne — de er pudsigt nok blevet røde, mens de tidligere var grønne — og der er sket den enkelte ændring i indholdet, at man minutiøst har fjernet de enkelte konkrete antydninger af, hvordan klassificeringssystemet skulle se ud, som var indeholdt i de tidligere betænkninger, idet man har villet stille kommissionen, regeringen og organisationerne frit ved udformningen af et klassificeringssystem. Man har altså ikke villet binde dem til det, der ikke blev til noget sidste gang, og det har medført, at man har klippet lidt i den tidligere tekst,